

noncetaksterne at nedsætte Trykningsudgifterne. Som jeg sagde før, var det de to Forslagsstilleres Mening, da Lovforslaget om Oprettelse af Statstidende i sin Tid blev forelagt, at Bladet kunde bære sig. De have endogsaa sat det ind i § 2 i dette Lovforslag. Der stod nemlig, at Indtægten af Kundgørelserne i det mindste skulde kunne dække Udgifterne ved Udgivelsen af Bladet. Det kom vel ikke til at staa i selve Loven, men det har dog i alt Fald været Forslagsstillernes Mening, at saaledes skulde det være, ellers vilde det vist aldrig været faldet dem ind at sætte det ind i selve Lovforslaget.

Jeg mener altsaa, at man i Stedet for at forøge Indtægterne ved at sætte Annoncepriserne op skal indskrænke Udgifterne ved at sørge for at faa Trykningsomkostningerne ganske antageligt nedbragt. Dette at sætte Annoncepriserne op fra den Pris, man begyndte med, den Pris, der blev betalt „Berlingske Tidende“ og de privilegerede Stiftstidender for disse Annoncer, til den Pris, som bruges i Dagspressen, er det rene Københavneri, og det undrer mig, at det nuværende Ministerium har kunnet fremsætte et saadant Forslag. Man taler om, at Dagspressen tager 15—20—25 Øre pr. Linie for en Annonce. Men det er kun de store københavnske Blade, der kunne tillade sig det. Det gør man ikke i Provinserne; der holder man sig nogenlunde til den Pris, der har været taget hidtil af Statstidende, 10 Øre pr. Linie almindelig Korpus. Imidlertid har Statstidende tillige en hel Del andre Smaatillæg til sine Priser, der gør dem højere oven i Købet. Lad os holde os til den Pris, der har været hidtil; den er tilstrækkelig, lad os hellere indskrænke Udgifterne og indskrænke dem betydeligt. Det er ikke min Mening, at Statstidende skal være et Aktiv, som skal give Statskassen en større Indtægt, skønt man vel kunde gøre Fordring paa, da man gav Afkald paa 35,000 Kr., den Gang man oprettede Statstidende, at den saa ogsaa gav noget Overskud. Men man behøver jo ikke at stille større Fordringer i saa Henseende, end at Statstidende skal betale sig.

Jeg mener, at hvis der bliver nedsat et Udvalg angaaende denne Sag, og dette Udvalg faar Lejlighed til at sætte sig ind i den Kontrakt, som findes mellem vedkommende Bogtrykker og Ministeriet om Trykning af Statstidenden, vil man finde, at det er en Kontrakt, som trænger i meget høj Grad til at ændres. Jeg ved ikke, hvorledes denne Kontrakt er bleven frembragt; jeg ved ikke, om man fra Ministeriets Side har haft et eller andet Bogtrykkerfirma, som man øn-

skede at slutte Kontrakt med, eller om det har været udbudt til Licitation. Jeg kan kun sige, at da Lovforslaget blev vedtaget i sin Tid i 1903, tillod jeg mig at spørge den daværende Indenrigsminister, hvad Meningen var, om det var Meningen, at et bestemt Firma skulde have dette Arbejde, eller om det skulde udbydes til Licitation, og Indenrigsministeren svarede da, at det absolut var Meningen, at der skulde være Licitation; jeg maa vel derfor ogsaa gaa ud fra, at det er blevet udbudt til Licitation. Men saa har det været nogle mærkelige Tilbud, der ere fremkomne. Jeg føler mig, som sagt, overbevist om, at Statstidende kan blive trykt for en meget billigere Pris end nu. Enhver, som kender noget til Bogtrykkervæsenet, vil vide, at den Sats, som findes i Statstidenden, ikke er af meget indviklet Art, at det tværtimod er en meget nem Sats, næsten det, som Typograferne kalde skær Sats, alt sammen. Der er ikke mange forskellige Slags Skrift, det er ikke meget vekslende Udseende, Statstidende har, det er ikke af den Slags Arbejde, som Typograferne forlange mest for. Og enhver vil kunne se, at Statstidende indeholder mange Bekendtgørelser, der skulle optages 3 Gange hver; saa at man ikke behøver at sætte Bladet op fra ny hver Dag, men at man altid har en hel Del Sats staaende til næste Dag eller tredie Dag. Det er, som sagt, ikke noget vanskeligt Arbejde at sætte og trykke Statstidende. Hertil kommer imidlertid Tillæget af Papir, og jeg ved godt, at Bogtrykkeren betaler det, det er ikke en af de Udgifter, som findes paa Regnskabet for Statstidende. Jeg kan forstaa, at Udgifterne til Papir ikke ere saa smaa, og at de i Forhold til andre Blade ere ret store, thi det er godt Papir, Statstidende trykkes paa, og det maa rimeligvis ogsaa være godt Papir, da den ofte skal bruges og opbevares som Bilag; derfor er det rimeligt, at den bliver trykt paa godt Papir. Men selv om jeg tager Hensyn til dette, kan jeg ikke komme bort fra den Tanke, at hvis man fik en fornuftig Kontrakt med vedkommende Bogtrykker, kunde Statstidende trykkes billigere, og at man ved at vise fornuftig Sparsommelighed udmærket godt kan opnaa det, man tilsigter; uden at forøge Annonceindtægterne maa man kunne opnaa et rimeligt Overskud. Jeg vil haabe, at Forslaget maa komme i Udvalg, saa er der ingen Tvivl om, at man gennem en Undersøgelse vil kunne faa slaaet fast, at de Betragtninger, jeg her har tilladt mig at gøre gældende, ere fuldstændig rigtige.